

**Регистър на делата за трафик на хора, разгледани от Върховния касационен съд (ВКС) през 2025 г.,
съгласно Заповед № 933/23.09.2021 г. на председателя на ВКС и Решение № 236/19.03.2021 г. на Министерския съвет по
Националната програма за предотвратяване и противодействие на трафика на хора и закрила на жертвите, дейност 5.4 от
Раздел V „Проучване, анализ и статистическа отчетност на данните във връзка с трафика на хора“**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
17.02.2025 г., н.д. № 35/2025 г., I н. о., докладчик: Светла Букова чл. 159, ал. 1 от НК Делото пред ВКС е образувано по искане на главния прокурор за възобновяване на в.н.о.х.д. № 3947/2017 г. по описа на Софийския градски съд (СГС). С присъда от 12.01.2017 г., постановена по н.о.х.д. № 20274/2014 г. на Софийския районен съд (СРС), подсъдимият К. Д. Т. е признат за виновен в това, че за периода от неустановена дата през месец април 2012 г. до 15.02.2013 г. на различни места е извършил повече от две деяния, осъществяващи поотделно един състав на едно и също престъпление, като набирал, приел и транспортирал Д. Д. К. с цел да бъде използвана за развратни действия, независимо от съгласието ѝ – престъпление по чл. 159а, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Наложено му е наказание 3 г. лишаване от свобода, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от 5 г. По предявения граждански иск на пострадалата съдът е уважил изцяло претенцията в частта на неимуществените вреди в размер на 8000 лв., а в частта относно претендираните имуществени вреди – пропуснати ползи, отхвърлил като неоснователен. Посочената присъда е потвърдена изцяло с Решение № 1328/05.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 3947/2017 г. по описа на СГС, което е окончателно. С искането за възобновяване е заявено основание чл. 422, ал. 1, т. 4 от НПК и се моли отмяна на постановеното решение в частта му, с която е потвърдена присъдата на СРС по отношение отхвърления граждански иск на Д. Д. К.	С решение № 100/27.02.2025 г. ВКС реши: ВЪЗОБНОВЯВА в.н.о.х.д. № 3947/2017 г. по описа на СГС. ОТМЕНЯ постановеното по същото Решение № 1328/05.12.2017 г. в частта, с която е потвърдена присъдата от 12.01.2017 г. по н.о.х.д. № 20274/2014 г. на СРС по отношение на отхвърления граждански иск на Д. Д. К. за причинени имуществени вреди от престъплението по чл. 159а, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. ВРЪЩА делото за ново разглеждане в отменената му част от СГС от стадия на съдебното заседание.
25.04.2025 г., н.д. № 295/2025 г., III н. о., докладчик: Николай Джурковски чл. 213а, ал. 3, т. 6 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК; чл. 159а, ал. 2, т. 2, алт. 1 и т. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26 от НК; чл. 159в от НК; чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 от НК; чл. 143, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК; чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 от НК	С Решение № 259/03.06.2025 г. ВКС реши: ИЗМЕНЯ въззивна присъда № 13 от 18.11.2024 г. на Апелативен съд – Велико Търново, постановена по в.н.о.х.д. № 125/2024 г. по описа на съда, като:

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
Във ВКС е образувано к.н.д. № 295/2025 г. по жалби на двамата защитници на подсъдимия М. Д. А., както и по протест на прокурора, срещу Присъда № 13/18.11.2024 г. по в.н.о.х.д. № 125/2024 г. на Апелативен съд – Велико Търново. С Присъда № 260000/02.02.2024 г. по н.о.х.д. № 898/2019 г. на Окръжен съд – Плевен подсъдимият М. Д. А. е признат за виновен в извършването на: - престъпление по чл. 213а, ал. 3, т. 6 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (рекет, извършен спрямо длъжностно лице във връзка със службата му); - престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 2, алт. 1 и т. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26 от НК (трафик на хора); - престъпление по чл. 159в от НК (използване на лице, пострадало от трафик на хора); - престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (средна телесна повреда); - престъпление по чл. 143, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (опит за принуда) и - престъпление по чл. 144, ал. 3 вр. с ал. 1 от НК (закана с убийство), за които са му наложени наказания лишаване от свобода съответно за срок от: 10 г., 6 г., 6 г., 3 г., 3 г. и 3 години. За престъпленията по чл. 213а, ал. 3, т. 6 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, по чл. 159а, ал. 2, т. 2, алт. 1 и т. 4 от НК и по чл. 159в от НК е наложено и кумулативно предвиденото наказание „глоба“, съответно в размер на 7000 лв., 15 000 лв. и 15 000 лв. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия М. Д. А. е определено едно общо най-тежко наказание измежду наложените, а именно лишаване от свобода за срок от 10 г., като към него са присъединени наказанията „глоба“ в размер на 37 000 лв. С въззивна присъда № 13 от 18.11.2024 г. по в.н.о.х.д. № 125/2024 г. на Апелативен съд – Пловдив присъдата на първостепенния съд е частично отменена и вместо нея е постановена нова, с която подсъдимият е признат за невиновен в извършване на престъпленията по чл. 159а, ал. 2, т. 2, алт. 1 и т. 4 от НК и по чл. 159в от НК. Първоинстанционната присъда е изменена в частта за наложеното наказание лишаване от свобода за престъплението по чл. 213а, ал. 3, т. 6 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, като същото е намалено от 10 г. на 8 г. Намалено е и наложеното общо най-тежко наказание на 7 г. лишаване от свобода и 7000 лв. глоба. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена. С касационните жалби са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, като от ВКС се иска оправдаване, а в условията на евентуалност връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд и намаляване на наказанието. В касационния протест също са наведени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, като е направено искане за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.	- ПРЕКВАЛИФИЦИРА извършеното от подсъдимия М. Д. А. престъпление по чл. 213а, ал. 3, т. 6 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 213а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. - НАМАЛЯВА наложените му за това престъпление наказания - от 7 г. на 5 г. лишаване от свобода и от 7000 лв. на 5000 лв. глоба. - НАМАЛЯВА определеното му на основание чл. 23, ал. 1 от НК общо наказание лишаване от свобода от 7 г. на 5 г. - НАМАЛЯВА присъединеното на основание чл. 23, ал. 3 от НК наказание глоба от 7000 лв. на 5000 лв. ОСТАВЯ В СИЛА въззивната присъда в останалата ѝ част. С определение по чл. 414 от НПК № 330 от 25.07.2025 г. към Решение № 259/03.06.2025 г. ВКС постанови: Първоначалният режим на изтърпяване на наложеното на осъдения М. Д. А. на основание чл. 23, ал. 1 НК общо наказание пет години лишаване от свобода по н.о.х.д. № 898/2019 г. на Окръжен съд –

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
	Плевен следва да се счита „ОБЩ“ съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ предложението на прокурор от отдел „Съдебен“ на ВКП за тълкуване на Решение № 259/03.06.2025 г. по н.д. № 295/25 г. на ВКС относно въпроса при какъв режим следва да бъдат изтърпени наложените на осъдения М. Д. А. наказания лишаване от свобода за отделните престъпления, включени в съвкупността.
20.05.2025 г., н.д. № 332/2025 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков чл. 159г вр. чл. 159а и 159в от НК; чл. 321, ал. 3 вр. ал. 1 от НК; чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 от НК; чл. 155, ал. 5, т. 1 от НК Делото е образувано по жалби от защитниците на подсъдимите В. Л. П., Ц. Й. Т., Г. И. Л. и Г. Б. А. срещу Присъда № 460000/10.04.2024 г. по в.н.о.х.д. № 443/2018 г. на Софийския апелативен съд – Апелативен специализиран наказателен съд – закрит (АСНС – закрит). С тази присъда съдът е отменил първоинстанционната присъда в частта ѝ, с която подсъдимите са признати за невиновни и оправдани по обвиненията за престъпления по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 1 от НК и чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 от НК, като ги е признал за виновни и им е наложил наказания лишаване от свобода в различен размер за всеки от подсъдимите. Присъдата на първата инстанция е потвърдена в останалата част. С първоинстанционната присъда от 09.05.2017 г. по н.о.х.д. № 226/2016 г. на Специализирания наказателен съд – закрит, подсъдимите В. Л. П., Ц. Й. Т., С. Н. М., Г. И. Л. и Г. Б. А. са признати за невиновни и оправдани за вменените им престъпления по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 1 и ал. 2 НК (ръководене и участие в ОПГ, създадена с користна цел за извършване на престъпления по чл. 155 и чл. 159а – 159в НК), по чл. 159г НК вр. чл. 159а и чл. 159в НК (трафик на хора в изпълнение на решение на ОПГ,	С Решение № 355/15.07.2025 г. ВКС реши: ОТМЕНЯВА изцяло Присъда № 460000/10.04.2024 г. на АСНС (закрит), постановена по в.н.о.х.д. № 443/2018 г. по описа на същия съд. ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав от стадия на съдебното заседание.

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
съставляващ приемане на отделни лица с цел да бъдат използвани за развратни действия (проституция и др. форми на сексуална експлоатация), независимо от съгласието им и използване на лица, пострадали от трафик на хора, за развратни действия (проституция и др. форми на сексуална експлоатация), независимо от съгласието им) и по чл. 155, ал. 5, т. 1 вр. ал. 3 вр. ал. 2 НК (предоставяне систематически на помещение на различни лица за полови сношения и за блудствени действия, като деянието е извършено с користна цел – получаване на парична облага и по отношение на три лица). Делото е за втори път пред касационната инстанция, след като с решението по к.н.д. № 576/2018 г. на II н. о. на ВКС е отменено решението на въззивния съд по в.н.о.х.д. № 992/2017 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда. В настоящите касационни жалби от защитниците на подсъдимите, както и в съответните допълнения, са заявени основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК. Направените искания в условията на алтернативност са за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите или за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд, а в една от жалбите и за намаляване на наказанието.	
10.06.2025 г., н.д. № 477/2025 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова чл. 159а, ал. 2, т. 6 от НК Делото е образувано по протест срещу Решение № 20/22.01.2025 г. по в.н.о.х.д. № 807/2024 г. на Окръжен съд – Благоевград в частта му, с която подсъдимият Ив. Г. А. е оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1, пр. 1, пр. 2 и пр. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. С Присъда № 8/15.02.2024 г. по н.о.х.д. № 1442/2023 г. на Районен съд – Благоевград подсъдимият Ив. Г. А. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1, пр. 1, пр. 2 и пр. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (трафик на хора), за което му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 3 г., което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим, както и наказание глоба в размер на 10 000 лв. Другият подсъдим – Ис. Г. А., е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1, пр. 1, пр. 2 и пр. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (трафик на хора), за което му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 3 г. и наказание глоба в размер на 10 000 лв., и на престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 3 месеца. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия Ис. Г. А. е определено едно общо най-тежко наказание измежду наложените, а именно лишаване от свобода за срок от 3 г., изпълнението на което е отложено за срок от 5 г. на основание чл. 66, ал. 1 от НК, като към него е присъединено наказанието глоба в размер на 10 000 лв.	С Решение № 289/17.06.2025 г. ВКС реши: ОСТАВЯ В СИЛА решение на Благоевградския окръжен съд № 20 от 22.01.2025 г. по в.н.о.х.д. № 807/2024 г.

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
С Решение № 20/22.01.2025 г. по в.н.о.х.д. № 807/2024 г. на Окръжен съд – Благоевград присъдата на първостепенния съд е частично отменена и вместо нея е постановена нова, с която подсъдимият Ив. Г. А. е признат за невиновен в извършване на престъпленията по чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1, пр. 1, пр. 2 и пр. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена. С касационния протест са релевираны касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като от ВКС се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.	
22.10.2025 г., н.д. № 762/2025 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова чл. 321, ал. 2 от НК (ОПГ, създадена с цел извършване на престъпления по чл. 159а, чл. 159б, чл. 159г и други от НК); чл. 213а, ал. 2 и ал. 3, чл. 214 и чл. 142, ал. 2, т. 8, 1чл. 198, ал. 1 от НК Делото е образувано по жалби на подсъдимите М. Й. К., В. М. К. и М. М. К. срещу Присъда № 8/24.02.2025 г. по в.н.о.х.д. № 1124/2024 г. на Софийския апелативен съд (АСНС – закрит). С присъдата по н.о.х.д. № 422/2018 г. на Софийския градски съд – Специализиран наказателен съд – закрит, подсъдимите М. Й. К., В. М. К. и М. М. К. са признати за виновни за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 от НК (ОПГ, създадена с корисна цел). На всеки от тях е наложено наказание от 9 месеца лишаване от свобода. И тримата подсъдими са оправдани за това ОПГ да е действала в периода от 01.10.2002 г. до неустановена дата на 2003 г., както и от края на 2012 г. до 13.10.2015 г. Подсъдимият М. Й. К. е оправдан по първоначалното обвинение по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК. Със същата присъда М. М. К. и В. М. К. са признати за виновни за извършени от тях престъпления по чл. 214, ал. 2, т. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 5 вр. чл. 142, ал. 2, т. 8 от НК, като са им наложени наказания лишаване от свобода за срок от 1 г. и 6 месеца за всеки един от тях. Оправдани са по обвиненията деянието да е извършено в съучастие с М. Й. К. и да е извършено в периода от неустановена дата от м. ноември 2009 г. до 24.10.2013 г. и от 24.12.2013 г. до 27.05.2015 г. На подсъдимия М. М. К. е наложено едно общо наказание по чл. 23, ал. 1 от НК в размер на 1 г. и 6 месеца, което е отложено на основание чл. 66 от НК за срок от 3 г., а на същото основание по отношение на подсъдимия М. М. К. е определено едно общо наказание – най-тежкото, в размер на 1 г. и 6 месеца, което да изтърпи ефективно при първоначален общ режим. Отделно от това М. Й. К. и М. М. К. са изцяло оправдани по повдигнатото им обвинение за извършено престъпление по чл. 198, ал. 1 от НК. Със същата присъда М. М. К. е признат за невинен за извършено от него престъпление по чл. 214, ал. 2, т. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 5 вр. чл. 142, ал. 2, т. 8 от НК и е изцяло оправдан по повдигнатото му първоначално обвинение в този смисъл.	С Решение № 507/20.11.2025 г. ВКС реши: ОСТАВЯ В СИЛА въззивна присъда от 24.02.2025 г. на Софийския апелативен съд, наказателно отделение, 11 състав, постановена по в.н.о.х.д. № 1124/2024 г.

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
С присъдата на Софийския апелативен съд (АСНС – закрит) е отменена първоинстанционната в частта, с която М. М. К. и В. М. К. са признати за виновни за извършени престъпления по чл. 214, ал. 2, т. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 5 вр. чл. 142, ал. 2, т. 8 от НК, и вместо нея е постановена нова присъда, с която са оправдани по повдигнатите им обвинения. На основание чл. 337, ал. 1, т. 2 вр. ал. 2 от НК е изменена присъдата в частта относно определения изпитателен срок по отношение на М. К. М., като е определен същият изпитателен срок за наказанието по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК. На същото основание присъдата е изменена и по отношение на В. М. К. относно първоначалния режим за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, като е определен същият режим за наказанието по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК. В останалата ѝ част първоинстанционната присъда е потвърдена. В касационните жалби са заявени всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – процесуални нарушения, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наказанията. Направените искания в условията на алтернативност са: за отменяване на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, за връщане на делото за ново разглеждане на въззивния съд и за намаляване на наложените наказания.	